

nă! Precedând în pieptile Monarhiei noastre de dincolo de Laius, miecă Bucovina era cel cetea sute de ani de la Români, an la Universitate, din Cernăuți o facultate, la care mai târziu studiile se propun în limba română, nel aproape trei milenii, în Ungaria și Transilvania, la cele două Universități susținute în spusele statului, atât de căto e catedri pentru limbă și literatură română, nă avem studii în limba noastră? (Așa e!) nă uva un unie găinăs, sau arătă o scăldă soală medie, sau măcar, cum expres dispu legea, către profesore pentru studii în limba română la instituția existente. (Așa e!) Domnii dispunători, din bugetul părăz în grigesc tot numai pentru a lor limbă, a lor literatură, a lor naționalitate! Să acasă o fae, pe baza fizică românească, că zeau și au totu mijloacele și folosesc ei, este nu a nă și a lor, o făcune prea grosolană, care de felul său ne potriveșce cu dreptate, nici cu spiritul lor de nobilie și mandrie națională. Sau că – și nă și, Domnii maghiari, de onoare națională, a folos, a esură toate mijloacele părăz pentru scopuri de cultură și viață a singurej naționi maghiare?! Ar fi prea greșit. (Așa e!) Un stat constituitional, un stat de drept, și un popor ce doresce să trăiească în civilizația europeană, nu se poate susține, chiar de ar fi unul dintre cele mai puternice, decât pe temelii moralei și dreptății, fără de această basă sigură, nu are, nu să răsuflă sălii nă vitoriu, find viață lui, devotuloră lui, o necurmată agresiune a devotulorii vieții și fericei altor popoare, caru cui asumem. Îndreptările tăi și ele de viață și ferice. Nu e cunegător, ca astăzi, un stat de drept, care do-a se menține egioșat, eschivătă tendință, să nu provoacă și producă nă și lămărire generală, care nemulțumind continuându-se mult timp, trece în desprăjire, din care se năsează nă illibatul, o ciumă rău a societății omenești, de care Dardă să ne forăcesc, nu pări cări noastri! Astăzi, (ești, brațe!) Acestea cunegător, ca înstrăinarea, sfârșirea, dușmania între popoare, anume la noi aici, nu este doctă și consecuență naturală a greșelilor lor politice, care nu se mai poate continua fără a nu provoca cele mai fune斯特 urmări, urmări de cără, până în acest moment a fost ferită viața noastră – numai pe natură blânda și indulgență răbditoare a poporelor ei, și anume prin îmbrăcășul semn de moralitate și deosebită cără, de cără virtuți îmă, să mi se pare, că de se face pres groz abu! (Așa e!) Națione maghiari în asemenea situație, de bună sună să multi își perde ribădere, precum ne dovedesc totul trecutul! Să cum sun, când politica și procedura edelor dădă putere, făt de popor și limba sa, este ne mai pomenvit! Ei decretându-și limba lor maghiară de limbă a statului, morig în aplicarea acestei fizionă părăză le cel mai aburde consecințe. Am ajuns, de poporul român se traige la judecată, se ascultă la protest, se joară aspirații mărturisitorile, se comandă în administrație politică de toate delile, se judecă și condamnă – într-o limbă, la lungi neprincipiată și străină, (Așa e!) și la propria limbă pretindecăndă fiind eschiză, (Așa e!) chiar domnii judecători și octoitori sei neprincipiade! (Așa e! aș e!) Până și în viață privată merge tendința a maghiarilor; chiar și inscripțiunile dela drumurile de fier și calelele comunicării, prin mijlocul poporului român și prin comunude curat române, se fac numai în limba maghiară, ce pare nănu o principie și carea prin urmare nimănui nu de direcție pentru care sunt destinate adesea inscripțiunii; (Așa e!) ar scrie poalele române, susținute din sudovăa poporului român, defuză nu se stăuze de guvern și organele și ordinajurile sale – la cultura și moralitate, ci mai numai la înverșuirea limbii maghiare! (Așa e!)

Unde s'a mai pomenit — în seculul al 19-^a, ca acesta? Sau că prin aceste voin să scăpăm de ne-mai supătabilele sarcine materiale, ce ne impune statul, de către care nu putem să ne ridicăm?

Văd că aboesc atenția onorată adunări, (Nu, nu; să audim!) totuși îmi spuneți că, de unde vine, sau trebuie

ă se explică acest rău general, acest morb
al organismului statului nostru?

De unde vine, că în această patire co-
munistă a noastră, unde noi Români numărăm
pe aproape trei milioane de suflete și formăm
lupă Maghiarul cel mai compact popor, pe
care ar avea destinație menor pentru Tron și por-
țe — întregasă sistemă politică și întregasă
administrație publică astfel est combi-
nată și oscușat, incit orii n'aveam nici un
șerpt, cări și unde avem căstig de puțin,
n'aveam nici un stat, nici o garanție în con-
tra abuzurilor de sus, din oficie?

De unde vine că, constituinția prel legile suplementare, astfel sună întocmai, nemul Românilor ca atare, și nu poate avea o influență la regăsirea acoperirii prel, ci o parte a bineficiile publice; însă d. la bugetul prel, prin care pentru statul român și cu 290 milioane florani, cele trei milioane pe Români și nu poate dispune de un crvenit! (Aşa e! bravo!) Închide la regularele mai mult viațele cestini prin lege, pentru cale, total vor să nu cumpărăște, și nu se cedă! (Aşa e!) Încă acest factor însemnat și ce conacinția de sine, și fie dat pe do în disperațieelor draghiarilor! (Aşa e; și așa e!) Închide chiar acu prietenii adverzarii și nu poporul român, care față de această poftă domnească, se strecoară cădată ca urmă sculini în dicta prel, când își aducă ad vocea, ca și ardele retele de mări sfidări naționale românești în această parohie! (Aşa e, și sunt înțipătorii de către Domnii maghiari cu cele grele taxaturi, sănătatea, respingă și declară de către "în părojito", de "măncatorii de Maghiari", sănătate și "imanicii ai statului și Tromului" Aşa e; și așa e! Aplaus lungi și general.) Nu începe îndoiulă, că răul acesta există și că este mare, și este latuș și multă parunjele i sînt înverzătore.

Nu încapă îndoiulă, că atunci, când un factor al statului, factorul deputare, le combina și le execuță în contra unui alt factor, în sine asumarea îndrepățită și pînă trecutul său și prima sa, tot asumarea inhibitori patrului și credințelor, Tromulul trebuie să existe, ori că afund în inimi celor factor dominatori, un gres motiv pentru care o face acesta, și că acel motiv, - un căt este mai nelinștemos și nemonic, cu atât trebuie să fie mai bine ascuns dinaintea unei și maselor prin fel de fel de argumente aduse, pentru de a seduce și amâga lumea. (Aşa este!) Dar tocmai această împregătură apărăjimne dovedescă, că factorul stăpânitor și pălmăcesc de un gres morb, cardele trei vindecă, fiind un pericol pentru viață și devorăște statul, un verme ce roade și rădăcinea fericirile comune.

Eată cum cuprinde comisiană DVstre reporterul ei acest morb și motif fusesă corporul statului maghiar. Domnii dela putere, domnii maghiari, în conștiință lor de călătorește, națione maghiare, prin neînșimătatea numărului ei, între elementele străine, și cu formă ideală, că - viața și revoluțarea și bunăstarea poporului român din patrie este împedearea desvoltării și bunăstării, și chiar moartea elementului maghiar; (Aşa e!) firece basajă pe presupunere, că elementul, că națione maghiare, nu poate să existe și să se dezvolte, decât cu atât elemente, stăpîndările și excludătoarele pe aceste, și prin urmare îndecedindu-le sistematică desvoltarea și heretica națională și constrângându-le a se renunța, a se prefeca în maghiare! (Aşa e; și așa e; bravo; și trăiască!)

Aceasta și numai aceasta este cheia apogeului, este morbul, este motivul nefericit și politic a Domnilor maghiari, din care rezultă că din nou și învinutătoare, toate credințele de către suferim noi Români și națione maghiare, să intrage, chiar și frajii Maghiari, care încercă chiar și drăguț, pentru a

Pe cât jine această idee ficsă, acest sorb în capetele domnilor, nu poate fi speranță de îndrepătare, și — aci se concentrează grigirile noastre, temerile noastre, periculul

Dar cum să-i vindecăm noi pe domnii
agăzari, de acel greu morb. de acea idee

ă? Cum să-îi luminăm, cum să le dove-
noi că — greșită este credința lor, că
există și prosperitate elementului maghiar
este condiționată de subjingeare, drîp-
simicăre pe popoarelor confecționate și a-
mănește Românilor, care și ei sunt ino-
rone noastre străine, cu tendințe nesimili-
gori? Pot ei spera a'și alege pre adverba-
tor lărbădiți de încredere? Este oportun, adec-
vărul înțelegerii și amintirii de secole
admit elor speranță, că prezentăduse
deputați români în diștr, vor fi acolo bine
primiti și ascultăti cu gravamile lor și o
program națională?

Este cunoscabil și probabil, că vocile adverbalor reprezentanți români, vor fi cunoscute după valoarea morală a națiunii române, even cu ea până acum, simplu numărul și responsoarele. Este consultă că alegerile

Constat la acest loc aceea, că între membrii comisiei d-voastre, unul nu aflat, carele să nu recunoască, sau chiar nego - gresia politică de sus și rolele co- români, prin toate pările sau cercurile păgănoasă asemenea, sau să-și acomode pe sărca împregătirilor locale?

Din aceea punct de măncare, comisiile DVoastră, combinând serioz asupra dului, firește că a înfăptuit nu mai puțini difficulty și că a trebuit să anula și să în considerație cămădui mă ditor opini. Ve puteți închipui, înainte unei proiecte de cale este peste un mediu, chiar consiliul de medici, când constată că un elev ar cuprinde toute organele unui pacient, cuprinse toți nervii și până la mușcăt, că orice unde pună mâna — d-oare, și patien- o respinge; ori care medicina îl recu- mă, nu place, nu vrea să se ia de ea; că din spuma, că — morbul i misteau și că și n'are decât să vorbească, și că și vine vindecător, sănătos; dar el nu-i deosebit, pentru că se tem că vrei să te ucidi.

silvanice, să se susțină pasivitatea na- pără acum, regândirea sa insă, ca să de- vină mai reală și serioasă.

Sau adămers pentru aceste diferențe propo- nerile, cei mai plausible argumente; și a să-și recomunecă, că — natural ar fi, că alegorii români, ca alegorii de stat, să par- cu toții la cetești, ar reprezentan- torii la Dietă; că doctori și iubini constitui- re, și reconunecău că acolo la Dietă, este locul, unde prin reforme ar fi a să se scrie și a se vota și organiza bine- constituțional pentru toți; dar să arătă din altă parte că — da, ar fi natural, dacă legile constituționale nu near fi pus din adi- situație neneutrală, în catusi politico- faciale și neimposabile să sei cu părțile neconveniente, cu deputații naționali,

Nume deci, nu se va mira, când voi răspunde că demnitatea noastră națională astfel de păgire, respective activitate.

că ajunsem în comisieune, de a ne chiar de posibilitățile unei majorități cu un mod care, cărăcă, să prieceze cu toții datorină noastră, de către formula un atod mai — cu ori ce preț. Perseptile noastre, firește, trebuiau creșcau cu căt mai mult nu convingem săjnește complicită și de anevoiea să găd punctul asupra căruia să ne con-

A trebuit deci, să se facă concesiuim, procedem din mai multe puncte de vedere, pe diferențe cînd, dar — spre același (Bravo!)

Asfătul am făcut punctele de măscăpare:

1) legge electorala buna; 2) Libertatea electorală, adeoc alegorii să poată avea legge liber. Fără de aceste condiții, alegerile sănt numai o minciună și infâlcarea politică. (Așa el Aplaus general.)

A merge la urmă fără de atinere.

juină român în națiunea ma-
ria — și legătura patriotică, în
țigal, politic și național, cu
ținută comună. Dacă acese puncte de
încercare au venit la cestiuina atitudinei,
pe care să o adoptăm față de ale-
gorii pentru Dacia președinte, că am
aceea atitudine, resp. jumătate, poate să fie
prin care suntem noi, putem noi fi atini-
ci pe piață, nu în lumina dilei, pentru ca
să suntem, (Apa e crește!)

Așa că, domnule! (Apa e crește!)

— Într-o lume acică, ca Transilvania nu — Testa lumea acică, că o să vădă asa și

